ఎర

కొటూరు రవీంద్ర
-త్రివిక్రమ్

వాన.

సరిగ్గా ఆఫీసు వదిలి వెళ్లే వేళ!

ఆ వాన కూడా చాలా వడిగా కురుస్తోంది. 'రెయిన్‌కోటు' ఉన్నవాళ్లు, గొడుగులవాళ్లు కూడా చూసి చూసి సాహసం చెయ్యలేకపోతున్నారు. అలాంటి ఆధారాలు లేనివాళ్లు వానలోకి దిగులుగా చూస్తూ నిలబడిపోయారు.

ఆఫీసు స్టాఫంతా బయట వరండాలోకి చేరిపోయారు. గాలి విసురుకి అప్పుడప్పుడు వాళ్లమీద జల్లు పడుతోంది.

వసంత, జల్లుకి కాస్త దూరంగా గోడకి ఆనుకుని నిలబడి 'లాకెట్' వేళ్లమధ్య కదిలిస్తూ ఆలోచిస్తోంది.

ఆమెకి ఇలాంటి వాతావరణంలో చచ్చిన తండ్రి గుర్తువస్తాడు.

ఆయన జీవితాన్ని చివరి క్షణం వరకు తాగేసిన మద్యం సీసాలు- కాలకూట విషభాండాల రూపంలో కళ్లముందు కదులుతుంటాయి!

ఒకప్పుడు రాజాలాగా బ్రతికాడ కేవలం తనకోసం అన్నీ త్యాగంచే దని తల్లి చెబుతుంటగా వింటుండేది.

అయితే, జీవితంలో ఏదో పోగొ కుని నిస్త్రాణం చెందుతున్న క్షం మలో కనిపించే తండ్రి త్యాగమూర్తి ఎలా భావించాలో తనకి పొత్తిగా అ మయ్యేది కాదు

కాని, తల్లిమాత్రం ఆయన్ని కూ ప్రపంచపు చెల్లలనుండి ఇవతలకి లా రావాలనీ, ఆయనలో చైతన్యం కలిగిం ఉత్సాహం కలిగించాలని శతథా చే ప్రయత్నాలు సుస్పష్టంగా తనకి క పించేవి.

ఆ ప్రయత్నాల్లో భాగంగా—

ఆయనకు విస్కీ సీసా, గ్లాసు, సి రెట్టు పెట్టె, అగ్గిపెట్టె వగయిరాలన్నీ ఆవిడే అమర్చి ఉంచేది. ఎప్పటికే అందించాలో అది క్షణాల్లో ఆయ కందుబాటులో ఉంచేది

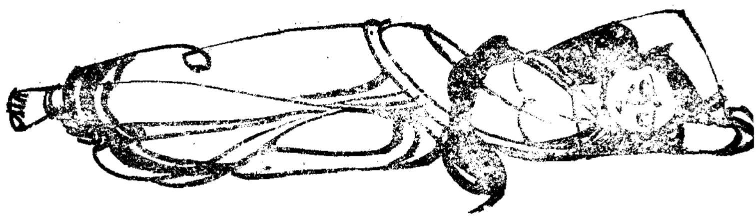

ఎప్పుడూ_ కడిగిన ముత్యంలా పరిశుభ్రంగా, కళ్లకింపుగా కనుపించేందుకు తన మీద తను శ్రద్ధవహించేది.

ఇవన్నీ చూస్తుంటే తననో సందేహం ముల్లులా గుచ్చుతుండేది.

అసలు తన తల్లి అయన అగ్ని సాక్షిగా పెళ్లాడిన భార్యేనా ? లేక....

ఈ సందేహానికి జవాబు ఎవరు చెబుతారు !

తల్లి నడిగితే గాయపరచటం అవుతుందేమోనని తనలోనే చాలా కాలం దాచిపెట్టుకుంది. చివరికది శాశ్వతంగా తనలో వాదను రగిలిస్తూ ఉండిపోతుందేమోనన్న భయంతో, మృత్యు సన్నిధిలో ఉన్న తల్లి నడిగింది.

తల్లి పెదవుల మీద నవ్వు మెదిలింది.

"పిచ్చితల్లీ ! అగ్ని ఎంత సత్యమో మనసు అంత సత్యం. అగ్ని ముందు విలిపినా మనసే అగ్నిలోకి తోసినా మనసే పిచ్చి ఊహలతో మనసు పాడు చేసుకోకు."

ఆ సమాధానం అందీ, అందకుండా ఉంది.

స్పష్టత, అస్పష్టత కూడా అందులో ఉన్నాయి !

మెల్లగా ఆ విషయం గురించి ఆలోచించటం మానేసింది. కానీ, ఎప్పుడో ఒక[illegible] చటుక్కున గుర్తుకొక మానదు. వ[illegible] పూర్వ[illegible]ంత బాధ కలిగించలేక పోతోంది. [illegible] కాలంలోనే మాయాజాలం !

"ఎక్స్క్యూజ్ మీ మిస్ వసంతా !"

ఉలిక్కిపడి చూసింది.

కమర్షియల్ ఆఫీసర్ జీవన్. ఆరడుగుల అందమయిన విగ్రహం.

"వర్షం గురించి ఆగి[illegible] కుంటాను... రండి... నా కార్లో డ్రాప్ చేస్తాను..."

ఆశ్చర్యంగా వింటుండిపోయింది.

కార్లో డ్రాప్‌చేస్తాడా ?!

తను... అఫ్ట రాల్.... ! కాను తను.... అందమైన ఆడది. అందుకే ఈ ఆఫర్ !

"నో థాంక్స్ సర్... ప్లీజ్ డోంట్ మైండ్...."

"డోంట్ యూ వర్రీ.... అబ్బ ! ఈ వానలో ఎలా ఇంటికి వెళతారు ? మీరేమీ భయపడకండి.... జాగ్రత్తగా యాక్సిడెంట్ చెయ్యకుండా, బురదనీళ్లు మీ మీద పడకుండా...."

అతను చెబుతుండగానే లేబర్ ఆఫీసర్ కిషోర్ వచ్చాడు "హల్లో వసంతాదేవిగారూ" అంటూ.

జీవన్ మాట్లాడటం ఆపి, అతనికేసి సీరియస్‌గా చూశాడు.

"డికెట్ టంజీ బ్రదర్ !" [illegible] పొట్టమీద మెల్లగా కొట్టి "[illegible]డా వానంటే భయమన్న [illegible] నవ్వేస్తూ.

"అంటే [illegible] [illegible]

వసంత.

"వానకి మీరంటే భయమనుకున్నా న్లేండి.. ."

"ఎందుకని ?"

"అందమయిన ఆడపిల్లలంటే ఆకర్ష ణతో బాటు ఏమని తిట్టేస్తుందో నసే భయం తప్పదు కదండీ ? మిమ్మల్ని ఎవరైనా తినేసేలా చూస్తే, వాళ్లని అమాంతం తినేస్తారని ఆఫీసులో పేరు. అందుకని, వానకూడా మిమ్మల్ని తాకా లంటే భయమేమో... "

అతని వివరణకి పకపక నవ్వింది వసంత.

కిషోర్ కి సినిమాల పిచ్చి జాస్తి. కమల్ హాసన్ లా కనిపించడానికి, మాట్లా డటానికి తంటాలుపడుతుంటాడు.

కిషోర్, వసంత తనని పట్టించుకో కుండా మాట్లాడుకోవటం, నవ్వుకోవటం చూసి 'జెలసీ'గా చూస్తూ అవతలకి వెళ్లి పోయాడు జీవన్.

జీవన్ తో మాట్లాడుతూనే, పర్సనల్ డిపార్ట్ మెంట్ లో జూనియర్ ఆఫీసర్ మధు కాస్త ఎడంగా తప్పుకుపోవటం గమనించి "హల్లో మధుగారూ ! ఏమి టలా సీరియస్ గా వెళ్లిపోతున్నారు ? మిమ్మల్ని చూసి వాన ఆగిపోతుందనా?" వసంత పలకరించింది, నవ్వుతూ.

మధు ఇబ్బందిగా నిలబడి "మీరేదో బిజీగా మాట్లాడుతున్నారని..." అన్నాడు నానుస్తూ.

"జస్ట్ కాలక్షేపం ! అంతే. ..మీరూ రావొచ్చు...."

"అపునవును రావొచ్చు.... తికెళ్లేమీ కొనక్కర్లా ..." వ్యంగ్యంగా అన్నాడు కిషోర్. చురుక్కుమని చూసి, వసంతకి సమీపంగా నిలబడ్డాడు మధు.

ఇప్పుడు కిషోర్ మీదకన్నా, మధు మీద ఆసక్తిగా మాట్లాడసాగింది వసంత. రెండు నిముషాలు అసహనంగా నిలబడి "వస్తాను వసంతాదేవీ" జవాబు కెదురు చూడకుండా వెళ్లిపోయాడు కిషోర్.

"అమ్మయ్య... " నిట్టూర్చింది వసంత.

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

"మొత్తానికి మీరు చెప్పిందే నిజ మైంది. వీళ్లిద్దరూ నన్ను రాహుకేతు వుల్లా పట్టుకున్నారు.. " అంది వసంత.

"అంటే మీలో సూర్యచంద్రుల ఇద్దరి అంశా ఉండి ఉండాలి...." చమ త్కారంగా అన్నాడు మధు.

"ఏమి అంశలో కానీ, ఈ సృష్టిలో ఆడదిగా పుట్టటమంత అపరాధం మరొ కటి లేదనిపిస్తోంది. "

"ఫిలాసఫీ మాట్లాడుతున్నారు" నవ్వేడు మధు.

"నే చెప్పింది అబద్ధం అంటారా ?"

"అబద్ధమంటే మీకు కోపం రాదూ? అందుకని నిజమేనంటాను. . "

"డోంట్ బీ సిల్లీ " చిరుకోపం నటించింది.

"అదుగో వాన తగ్గింది.... అందరూ వెళ్తున్నారు. పదండి మనమూ వెళ్దాం" బయటికి దారితీశాడు.

వసంత వెంబడించింది.

* * *

ఇందిరా పార్క్‌లో సాయంత్రం మరింత అందం, ఆహ్లాదంగా ఉంది.

మొగలి పొదలకి సమీపంగా ఉన్న గట్టుమీద కూర్చున్నారు వసంత, మధు. గాలిలోంచి అప్పుడప్పుడు ఉండీలేనట్లు వీస్తోంది మొగలిపూల పరిమళం. సాధారణంగా మొగలిరేకులు విచ్చుకేనేగానీ రాని పరిమళం ఎలా వస్తోందా అని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మధు. నేలమీద చెదురుమదురుగా రేకులు కనిపించాయి. ఎవరో చాటుగా ఆదరాబాదరా తెంపుకు వెళ్తూ చేసిన పని అయివుంటుందను కున్నాడు.

"ఏమిటలా పరిశోధిస్తున్నారు?" అంది వసంత.

చెప్పాడు.

విని నవ్వేసింది.

"మీరు బాగా డిటెక్టివ్‌లు చదువుతా రనుకుంటాను."

"చదివి చేసే డిటెక్షన్, పుస్తకాల వంటలాగానే ఉంటుంది!"

"అంటే-సహజ డిటెక్టివ్ నంటారా?"

"ఏమో.... సహజ డిటెక్టివో, జన్మ డిటెక్టివో నాకు తెలియదు! ఆ పేర్లన్నీ మీరంటున్నారు నేను వింటున్నాను...."

"అబ్బ, మీతో నెగ్గటం నావల్ల కాదండీ!"

"మరి నెగ్గే ప్రయత్నాలు చెయ్యకండి. సరేనా?"

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

కాస్త ఎడంగా వెళ్తున్న వయసు మళ్ళిన ఇద్దరూ వీళ్లని చూసి "గుడ్డుడు లవ్ మేకింగ్స్ చేస్తున్నారు" అంటూ వెళ్లారు.

ఆ మాటలు స్పష్టంగా వినిపించి, ఇద్దరూ ఒకరి కళ్లలోకి ఒకరు పరిశీలనగా చూసుకున్నారు. 'నిజమా?' అన్నట్లు.

ఇద్దరి కళ్లూ నవ్వేశాయి!

* * *

"కంగ్రాట్స్ మిస్ వసంతా."

"దేనికి?"

"మీరు మధుని పెళ్లిచేసుకోబోతున్నందుకు."

తెల్లబోయింది.

"ఎవరన్నారు?"

"అరే- అయితే అబద్ధమన్నమాట! వెరీ సారీ...."

ఇంకా తెల్లబోయింది.

"అబద్ధమని మీతో నేను చెప్పానా?"

"చెబుతారనుకున్నాను ...." జవాబు కోసం ఎదురుచూడకుండా జారుకున్నాడు కిషోర్. వసంత ఆ షాక్‌నుండి తేరుకుని తన సీట్లోకి వచ్చి కూర్చుంది.

కానీ, ఆ వసంతా [illegible] ఆ రాత్రుల

పొగలా వ్యాపించింది. వసంతకి యీ అనుకోని ప్రచారం సంతోషంగానూ ఉంది, ఇబ్బందిగానూ ఉంది.

సంతోషానికి కారణం-మధుతో జీవితాన్ని పంచుకోవటానికి తను నిర్ణయం చేసుకోవడం.

ఇబ్బందికి కారణం- ఇంకా మధు అంతర్యం ఏమిటో స్పష్టంగా తెలియక పోవటం.

పోనీ, ఈ ప్రచారంతో నయినా తనకి మేలు జరిగితే బావుణ్ణు అనుకుంది. అలా అనుకున్నాక మనసు తేలిక అయింది.

* * *

"వెధవలు- నన్నూ అలాగే ఫూల్ చేద్దామని చూశారు...."

"ఎందుకలా చేశారంటారు?"

"ఎందుకా!?" ఆమెను చేతుల్లో చుట్టేసి, సుతారంగా అధరాల్ని ముద్దిడి "ఇంతటి అందాలరాశి నా సొంతమయినందుకు" అన్నాడు మురిపెంగా చూస్తూ.

ఆమె అలాగే నిర్నిమేషంగా అతన్ని చూసిందొక నిముషం.

"ఏమిటలా చూస్తున్నావ్?"

"నేను కలగంటున్నానా, లేక వాస్తవమా అని!"

నవ్వేడు మధు.

"ఇది ఎంత ఏకాంతమయినా సౌధం! లేకపోతే నీ [illegible] వాడిని...." చిలిపిగా చూశాడు.

* * *

"ఏమిటిది?"

"రాజీనామా!"

"ఎందుకని?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు డైరెక్టర్. ఆయనే ఆఫీసుకి బాస్.

"ఈ ఉత్తరంలో రాశాను. మీరు దీన్ని చదివేక మధుగారి కివ్వండి. వొస్తాను...." వసంత బయటికెళ్ళిపోయింది.

"మధుగారికి—

మీరు చాలా తెలివయినవారు. నన్ను ముందుగా మీ ఇంద్రజాలంతో మాత్ర పరిచి, ఆఫీసులో మీరు తప్ప అందరూ కామాంధులూ, దుర్మార్గులూ, అవకాశవాదులుగా చిత్రించి, చాకచక్యంగా నమ్మించగలిగారు. నాకు 'ఎం' వేశారు.

కానీ—

మీ ప్రవర్తనలో నాకు అపశ్రుతులు వినిపించి, కష్టపడి మీ గత చరిత్ర సేకరించాను. మీకో భార్య ఉంది. కట్నం పేచీ పరిష్కారం కాక పుట్టింట్లో జీవచ్ఛవంలా పడిఉంది. అనుక్షణం మీ రాక కోసం వేయికళ్ళతో ఎదురుచూస్తోంది. అందుకు సాక్ష్యం మీ రూమ్‌లో అజాగ్రత్తగా మీరు పారేసుకున్న ఉత్తరాలే! ఆ ఉత్తరాలు సమయానికి చూసి ఉండకపోతే, మీ మోసంలో పడి శీలం పోగొట్టుకునేదాన్నే. నిన్న బాత్‌రూమ్ నుంచి

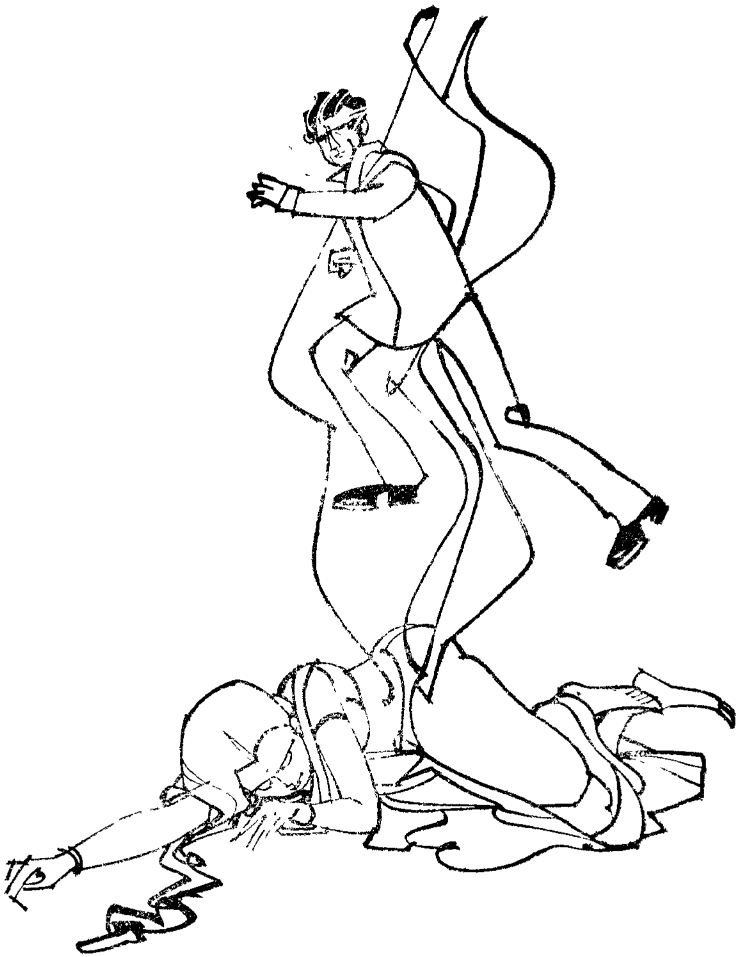

తిరిగివచ్చేలోగా దొరికిన వ్యవధి నా జీవితాన్ని కాపాడింది.

ఇప్పటికే అల్లరిపాలైన నా ఆఫీసు జీవితం- మరింత హేయంగా గడపటం ఇష్టంలేక రాజీనామా ఇస్తున్నాను. ఈ ఉత్తరం నా డైరెక్టరుగారి ద్వారా మీ కందజేస్తున్న కారణం, సంస్థ అధిపతిగా ఆయనకు గల విస్తృత అధికారం ద్వారా నయినా మీలోని మూర్ఖత్వాన్ని పోగొట్టి, మనిషిగా మార్చగలరనే నమ్మకం.

ఇప్పటికయినా మీ ఇల్లాలిని ఆదరిస్తారని ఆశిస్తూ --

వసంత